

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Nr.3885 Sc.

CONCURS.

Au devenit vacante și pentru anul viitorii școlari 1887/8 se vor conferi pe calea concursului 14 stipendii câte de 60 fl. destinate din fondurile arhiepiscopale pentru elevii din despărțământul pedagogic al seminarului arhiepiscopale de aici.

Concurenții au să-și prezenteze suplicile la consistoriul arhiepiscopale inclusiv până în 15 August st. vechiu, a. c. instruate cu documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parohial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă;

c) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților și despre starea lor materială;

d) eventual alte atestare recomandătoare.

Sibiu. 16 Iuliu, 1887.

Consistoriul arhiepiscopale.

Sibiu, 31 Iuliu.

Multe sunt necasurile fraților noștri maghiari. Și ele sunt multe, pentru că ei însiși și le fac adeseori numai pentru ca să aibă un titlu de a se cătrâni. Intocmai ca omul nervos de fire, care se aprinde, se irită pentru ori ce nimica — și dacă din întâmplare nu i-se dă ocaziune să-și verse cătrânel din vreun incident legitim, o face și din bun senin.

Toceai așa și presa maghiară. Au apucat întreaga societate maghiară a călări pe idea de stat maghiar ca din bun senin, — tot ca din bun senin s'au trezit cu tendința maghiarisării cu forța, și din bun senin au aflat, că naționalitățile agitează în contra statului, că au aspirațiuni rebele și în sfârșit, din bun senin începură să spună urbi et orbi, că patria aceasta a fost, este și va fi numai maghiară.

Toate acestea, ca să aibă cu ce să-și frământă apoi creierii un veac de om.

Dar o lucrare, care e contrară friii, trebuie să și dea falsitatea mai curând ori mai târziu pe față. Cu cât o și mai tănuț, mai ascunsă, cu atât se ninsese mai mult să ieșă la lumină; și o muncă nemulțumitoare e aceea, când în loc de fericirea visată, seceri ură și aversiune între frați.

Presa maghiară earăși e foc și pară, de ce fi rea sfertică ear un colț din mreaja înșelării de sine

a maghiarilor, scoțind la iveală existența unei puțeri de viață și tendințe naționale acolo, unde toate acestea se credeau prin a tot prevedătoarele măsuri ale guvernului înăbușite, și strivite.

Am luat și noi notiță, că slovacii au arangiat o expozițiune industrială, un lucru mai laudabil din punct de vedere cultural și mai inocent nici că s'ar putea, — dar pe când noi astfel judecăm asupra acesteii întreprinderi pentru presa maghiară așa ceva înseamnă nici mai mult nici mai puțin, decât o manifestare în contra ideii de stat maghiar.

Și în ce chip anume manifestează slovacii tendințele lor contra ideii de stat?

Întrun chip ne mai pomenit de infam. Limba lor, școlile lor, „Matița” lor, toate fură strivite; numai o reuniune de femei le-a mai rămas, și hidra aceasta cu 7 capete a deschis la Turóc-Szt.-Márton o expozițiune de industrie de casă a slovacilor. Ear la deschiderea ei cuvântul festiv nu s'a rostit în limba maghiară, ci în cea slovacă, la banchet nu s'a vorbit ungurește, ba mai mult, pe edificiul de expozițiune nu era de vedut, decât un singur standard maghiar și în sfârșit Hurban, conducătorul agitațiunii panslave din nordul Ungariei, a cutezat să afirme într'o cuvântare adresată conaționalilor sei, că slovacii există și nu vor înceta să existe.

„Egyetértés” în nobila s'a indignațiune provoacă direct pe dl ministru president Coloman Tisza, ca ori să maghiarizeze momentan tot mediul, în care se petrece expozițiunea slovacă, ori dacă numai poate, s'o închidă fără pregătare, căci o astfel de palmă încă nu i-s'a dat ideii de stat în Ungaria, nici chiar sub guvernul înalt aceluiaș.

Ar fi o încercare zădărnă din partea noastră a reproduce fidel toate acele frase ale indignațiunii nobile, ce se esprimeră în acest incident prin foile maghiare la adresa bieților slovaci și celorlalte naționalități.

Pentru noi are afacerea aceasta o însemnătate îndoită. Una e, că maghiarii cu toate opintirile lor nu sunt în stare să stingă forța de rezistență din popoarele Ungariei, ci că tocmai din contra, crește aceea din și ce merge, — ear alta, că maghiarii ne cruță osteana pentru de a mai informa streinătațea asupra impregiurării interne dela noi. Din cele ce s'au scris în zilele acestea în presa maghiară asupra expozițiunii industriei de casă a slovacilor rezultă în mod evident, că:

1. limba maghiară trebuie să fie mijlocul de înțelegere al cetățenilor nu numai în afacerile lor oficiale ci și în curcerile și afacerile lor private;

2. că naționalitățile, cari se afirmă în calitatea lor, agitează contra statului.

Este tristă starea aceasta de lucruri, fiindcă nu e firească, — dar ce e mai regretabil este, că maghiarii și-o crează cu tot dinadinsul, că ei înăspresc situațiunea din și în și, și în loc de a cerca să alineze durerile naționalităților, sădesc ura și desnădăjduirea în inimi, atunci, când Europa întreagă privește îngrijată la viitorul cel mai apropiat.

Revista politică.

În momentele, în care scriem aceste șire, principele Ferdinand de Coburg s'a despărțit din patria mamă, de care l leagă multe suveniri și alină focul așteptării, unui popor tânăr, ce a dovedit fapte de eroism și a cules lauri pe câmpul de luptă. În speranță, că cestiunea cea atât de încurcată a Bulgariei se va aplana cu încoronarea lui în Tirnova, principele fără a mai băga în seamă atitudinea puțerilor a urmat dorinții poporului bulgar.

Și poporul bulgar pregătesce numai drumuri de flori noului ales. Pretutindenea, pe unde trece principele s'au făcut pregătiri mărețe; arcuiri și porți de triumf s'au ridicat la Vidin, Lom-Palanca, Sistova și Rusciuc, și în întreagă călețoria lui principele va fi salutat în mod entusiasm de deputațiunile bulgare.

În Sofia s'au cheltuit 40.000 de franci pentru primirea principelui; s'au ridicat porți de triumf în stil gotic. În laboratoarele chimice s'au pregătit mii de rachete și material pentru focurile bengalice.

Încoronarea principelui se va întâmpla la 21 August, adecă tocmai în ziua, în care principele Alexandru a fost detronat și a fost silit să se despărță de bravii sei soldați.

Cu prilegiul sosirii principelui Alexandru „Nesavissima Bulgaria”, organul regimului scrie următoarele: „Noul principe dișe în răspunsul seu cătră deputațiune, că e gata a-și sacrifica vieța pentru binele poporului bulgar. Și el va și împlini încurând aceste vorbe Ministrul Stoilow avea drept, când dișese în cea din urmă adunare a sobraniei: starea noastră e acum cu 80 procente mai bună decât în toamna trecută. Acum putem afirma cu mândrie, că situațiunea s'a îndreptat cu totul. Încă numai câte-va zile și îmbrucătoarea veste: „Principele a sosit!” ca un fulger va străbate prin întreaga Bulgaria și prin întreaga lume. Atunci serbarea și bucuria Bulgariei va fi mare, atunci poporul cu conștiința sa linitită va dișe regenții și ministeriului: „Te mulțu-

FOIȚA.

Din mitologia vechilor egipteni.

(După Dr. Carol Oppel.)

(Urmare.)

II. Har, răsunătorul.

Încă în aceeași noapte duseră conjurații cosciungul la Nil, îl aruncară în apă și se întoarseră unul câte unul pe căi deosebite la casele lor. Dimineața următoare dar regele nu era nicăiri. El fu căutat mai dintâi la Set. Acesta se arătă foarte uimit și asigură, că frate seu a mers pe deplin sănătos la miezul nopții acasă; dar se angajă a lua informațiuni dela ceilalți oaspeți. Îndată fu trimis și un curier la Keft, pentru de a înștiința pe regina despre cele întâmplate. Încă în ziua aceea se întorse Isi. Vaierle, bocetele și lacrimile ei măriă și mai mult iritațiunea generală. Căci din capitală se răspândi cu înțeleafulgerului în toate direcțiunile făma întristătoare: „Regele a dispărut.” La toți le era, par'că ar fi perdut un părinte iubitoriu, un frate credincios, o rudenie bună; plânsul răsuna în toată casa. Dar cu jalea se împreună și indignarea, dorul de răsunare; căci tuturor le era clar, că la mijloc trebuia să fie un secret, poate o

crimă oribilă. Dacă ar fi murit Osiri la rentoarcerea sa dela banchet de o moarte grabnică, totuși l-ar fi adus cei ce l'au petrecut până la palat; nu numai, dar dacă s'ar fi rentors numai singur, — ceace nu se putea admite — dela festivitate, — cadavrul tot trebuia să se găsească. El fu dar ucis cu voia de oameni răuțicioși. Cine puteau să fie acești miserabili? Cine putea să aibă folos după moartea atât iubitelui rege în țara întreagă a Egiptului?

De alta nici nu se mai vorbia; cu alta nimeni nu se ocupa. Fiește care și împărțășia cugetele cu alții și asculta presupunerile altora. Prepusul lui o direcție hotărâtă: în curând era toată lumea pe urma cea adevărată.

Set simula cea mai profundă durere; dar privirile pline de suspiniune ale reginei îl făceau perples, de ochii ei ageri îi era teamă; miile de întrebări, ce i-se adresau îl aducea în prea mare încurcătura. Își luă deci concediu, căci . . . arangiasc o vânătoare mare, care nu putea să fie cu una cu două amănăta. Astfel scapă de alte întrebări molestătoare; două-șeci și șase de inși dintre compoziții sei îl însoțiră, ceilalți au rămas în capitală, spre a observa, ce se întâmplă.

Într'aceea cosciungul înnotă pe Nil la vale și se oprî în sfârșit în trestia malurilor.

Trestia Nilului, pe care o numim noi „papyrus”, o numiau elinii: Byblos. Dacă scria acum vr'un scriitor grec, că cosciungul s'a oprî în „Byblos” (adecă în trestia de „papyrus”), cetitorul putea să înțeleagă din eroare ușor: în cetatea Byblos. Probabil, că astfel s'a născut narațiunea curioasă din Plutarh, unde se dișe între altele, că cosciungul a înnotat până la cetatea Byblos în Fenicia. — De altfel s'e aff în Egiptul de jos o localitate lângă mare, care purta numele acesta, și asemenea și o insulă pe Nil lângă Sai. — Scrii egiptene despre viața lui Osiri până acum nu s'au găsit.

Niște băieți, ce se jucau aproape de mal, vedoră cosciungul minunat în trestie; spuseră părinților și încurând se trimise scirea la Tape. Isi veni cu grabă, sparse acoperșul și recunoscu pe nenorocitul ei soț. Cu lacrimi șgomotoase se aruncă asupra iubitelui cadavru, ear mulțimea sta cuprinsă de fiori.

Regina plecă apoi cu cosciungul, în care zăcea iubitelui ei. De oarece însă era aproape de Ptenet unde era la școală fiul seu Har, se hotărî, pe unicul ce-i mai rămas, a-l cereta. Cosciungul fu ascuns în deșeu unei păduri, și Isi grăbi să stringă la pept iubitelui seu copil.

Din nenorocire însă veni Set în vânătoarea sa tocmai în acel loc tănuț și regăsi aci cadavrul

mim, v'ați purtat ca patrioți adevărați și a-ți salvat patria. Aceasta și va sosi în curând și trădătorilor și inamicilor lor va astupa gurile."

Toate acestea sunt lucruri bune și frumoase, numai căt „Fremden Blatt“ din Viena aduce scirea, că principele se duce în Bulgaria numai ca om privat. — Ori cum s'ar duce, ovațiuni mari i-s'au pregătut. Nu scim numai cum li vor prii acestea. Foile germane, pentru exemplul, aprețiază călătoria principelui în termeni de tot răci și „Natz. Ztg.“ ție, că întreaga lume se se intereseze mai mult, cum va eși principele din Bulgaria, decât cum se duce el. Numita foae împărtașește scirea, că o persoană foarte însemnată a accentuat călătoria principelui: „ne-cuviință grobianță. — Diarul parisian „Gaulois“ publică păreriile unui mare diplomat, care se exprimă față de ceștiunea bulgară în următorii termeni: Întrarea principelui Ferdinand de Coburg în Bulgaria însemnează probabilitatea unui răboiu încă până a nu sosi primăvara. Fiind-că contele Kalnoky n'a lucrat nimic, ca să rețină pe principele de Coburg, a angajat politica austriacă într'un mod de tot critic.

Germania stă pe picior de ceartă cu Danemarca. Ministrul de răsel din Danemarca, a rostit un cuvânt, care a produs mult sânge rece în cercurile din Germania și „Kreutz Ztg.“ atacă cercurile înalte din Danemarca, căci ele sunt focariul, de ațtare în masele poporului, care voește să traiească în pace și în prelinie cu Germania. Resultatul final al înțelegerei ruso-franco-daneșe ție numita foae, poate să ne aducă la convingerea, că o aneșare a Danemarcei la Germania poate să fie pentru germani o necesitate maritimă. În cearta celor mari, cei mici, cari s'au amestecat, au plătit adesea cu viața amestecul lor. Cătă vreme mai domnește pacea, zeloșii de revanșă din Danemarca, cari n'au învțăt nimic din istorie, să nu peardă din vedere acest lucru.

Convocare.

Adunarea generală a reuniunii învțătorilor români gr. or. din districtul Zarand va ține ședințele la 28, 29 și 30 August v. a. c. în Săcărâmb.

Membrii ordinari și toți, cari se interesează de afaceri școlare, sunt invitați a participa la adunarea generală din ceștiune.

Program:

Ședința I. (Vineri la 28 August nainte de ameași.)

1. Participarea învțătorilor la biserica gr. or. din Săcărâmb.
2. Intrunirea membrilor în localitatea școlii de acolo și deschiderea adunării prin presiuiu.
3. Constatarea numărului membrilor preșenți
4. Raportul general al comitetului central.
5. Alegerea comisiunilor.

Ședința II-a (Vineri p. m.)

6. Pertractarea cuvântului „spic“, prelegere practică ținută de Pavel Vraciu.
7. Pertractarea noțiunilor „colină, deal, munte“ de Alesandru Vlad.
8. Împletirea „pălărilor de paie“ etc. de Alesandru Florea.

Ședința III-a (Sămbătă 29 August a. m.)

9. Rapoartele comisiunilor esmice.

fratelui seu, pe care îl cređu de mult cufundat în mare.

— Vedeți, — strigă densus, — cadavrul regelui s'a găsit. Vai de noi! Acum numai unitatea strinsă între noi ne mai poate susține, credința în viață și moarte și o lucrare hotărâtă și bărbătească.

Cu aceste cuvinte își trase spada, tăia cadavrul în bucățele mărunte, îi dădu fește căruia dintre tovarășii sei o părticică și grăi:

— Acesta e sigilul legăturii noastre pe moarte și pe viață, — ear acum mergeți și ve căutați prietini, alegeți și angajați oameni, împărțiți-le arme; trebuie să adunăm o oaste în pripă și să ne opunem forții cu forță.

Conjurații risipiră apoi bucățelele cadavrului, ce le-au fost primit, prin împreguiure, și cutierară apoi țara cu promisiuni amăgitoare pentru de a-și acuire participanți planurilor sale.

Când se întoarse Isi dela Peneto, află cosciugul spre marea sa uimire gol. Desperată rătăci incoaci și încolo; uită, aci găsi o mână tăiată. Desnădăduită luă această relicue și cutieră plângând întreg ținutul, spre a căuta prețioasele rămășițe. În curând găsi capul, — un braț, — ea nu se obosi și nu se odichni, somnul nu o mai recrea, nu mai avea odichnă, în sfârșit găsi totuși din cele 26 bucăți, douăzeci și cinci. Bucățica ce lipsia a fost cădută în Nil și aci o mănăcară pescii.

10. Pertractarea casurilor, cu aplicare la deprinderile gramaticali. „Copii buni dau ascultare părinților“ etc. prelegere de Petru Rimbaș.

11. Cari sunt cauzele, pentru care grădinile școlilor nu se sporesc, și pentru ce unii învțători, având pământ pentru grădina de școală, nu l'cultivează pentru instruirea școlilor în grădinărit, și ce măsuri ar fi de a se lua, pentru de a se da un avânt mai mare în instruirea acestui ram folositoriu?, disertațiune de George Foraș.

12. Inmulțirea cu multiplicatoriu din o cifră ciclu numerilor până la 1000, verbal și în scris, de Alesandru Draea.

Ședința IV-a (Sămbătă p. m.)

13. Cari sunt cauzele, pentru cari absențele școlare sunt prea numeroase, și prin ce s'ar putea delătura acest inconvenient împedecător în instruirea poporală? — Disertațiune de Ioan Germân.

14. Articolul 8 al simbolului „eredinții“ prelegere practică de Petru Gabor.

15. „Descrierea cărții“ prelegere practică din limba maghiară, ținută de Aron Muntean cu elevii despărțământului VI-a.

Ședința V-a (Duminecă 30 August a. m.)

16. „Luptele împăratului Traian cu Decebal“ prelegere cu despărțământul al VI-a de Simion Ci-bianu.

17. Pertractarea poesiei „Școlariul îndreptat“ din punct de vedere logic de Alesandru Iovan.

Ședința VI (Duminecă p. m.)

18. Propuneri eventuale.

19. Verificarea protocoalelor.

Încehere.

Din ședința comitetului central, ținută în Brad la 16 Iuliu st. v., 1887.

Ioan German,
v. președinte.

Petru Rimbaș,
secretar.

Varietăți.

* „Néptanitik lapja“ în Nr. 61, din 30 Iuliu a. c. în rubrica: „Evenimentele din și afară de țară, scrie următoarele:

„Societatea istorică din Deva și-a ținut adunarea sa generală cu bun succes. Între multele-i obiecte cel mai interesant a fost „Epoca Huniadeștilor“ de Dr. Csanky Dezső“. Ioan Huniade (Corvin). — după disertant n'a fost de origine maghiară; el a fost descendent al walachilor și sânge slav(?) a circulat prin vinele lui; părintele lui soldat fiind, l'a crescut în jurul familiei regesi; apărarea religiei creștine, învingerea turcilor păgâni a fost insuflețitorii curajului seu; ca guvernator a făcut multe donațiuni, ca domn cu influință a esperat multe daruri regesi, înmulțind astfel posesiunile nemeșeci independente.

Poseșiunile străbune a-le familiei Huniade au fost: Huniadoara și Deva, ce le-a obținut dela regele Sigismund. Documentul de donațiune și astăzi se păstrează în archiva țerei. Cea mai interesantă parte a discursului a fost: despre incolatus-ul walach.

Olahii sau români de astăzi în evul de mijloc se numiau walachi și ca păstori de vite au străbătut dela o pășune la alta tot mai spre nord

Regina pregăti acum atâtea cosciuguri nouă, câte orașe mari erau în țeară, — 20 la număr, unul ca altul. Într'unul dintre ele fu aședat cadavrul dărăburit, în celelalte se băgară păpușe de mărime naturală. După aceea fură chemați preoții orașelor numite; Isi le puse cosciugurile în față și le spuse: — Ve predau aci pe Osiri mort. Într'unul dintr'aceste cosciuguri zace adevăratul lui trup; luați-le cu voi; aședați-le în templele voastre; ridicați marelui răposat altare și îi jertfiți; fiți fie care conviși, că posedeți cu toții adevăratul trup a lui Osiri, astfel el ve a duce darul seu tuturor.

Așa s'a întemplat. Fiesce-care oraș mare avea câte un mormânt a lui Osiri și se lauda, că posede trupul cel adevărat al marelui rege.

Multă vreme a fost așa. Încetul cu încetul, în decursul timpului se formă totuși tot mai mult părerea, că adevăratul mormânt se află în templul cel mare de pe insula Pilak, la granița Etiopiei. Pe atunci se socotia încă anul cu 360 de zile, de aceea fură aședate 360 vase pentru jertfă în jurul mormântului și preoții aveau să umple în fiescicare și una din ele cu lapte. Cel mai sfânt și mai mare jurământ al egiptenilor era acesta: „Jur pe marele Osiri, care zace la Pilak!“

(Va urma.)

de cătră peninsula balcanică, în veacul al XIII. Străbaterea lor urma ne'nterupt. Intraceea s'au ivit pe terenul Europei și turcii. Regii maghiari spre a spori puterea națiunii maghiare, și au dat silința să câștige pe walachii vagabunđi (kobor), cari s'au vă domiciliat (stabilit), ba au început a cultiva și pământul și despre coloniile lor se face amintire în veacul al XIV, ca aparținători proprietăților nemeșeci. Urmează apoi răboaiile crâncene dintre turci și maghiari. Walachii se poartă cu cea mai mare vitejie sub stindardele regilor, se fac părtași grațiilor regesi și de aci încolo începând, aflăm mulți walachi ridicați la rangul de nobil. Una dintre familiile walache ridicate la nemeșie a fost și cea a Huniadeștilor.

Adevărul în întregimea sa nu-l pot admite maghiarii noștri dintr'odată. O părticică însă — referitor la Huniadești — precum se ve le a străbătut și în ferbintații lor creri. Noi sperăm, că cu timpul vor accepta și adevărul referitor la descendența noastră, precum au făcut cei mai mulți dintre învțății străini.

Ce va ție acum Horváth etc. despre aserțiunile fraților sei dela Deva? X.

* Monumentul lui Bolintinean. Comitetul constituit pentru ridicarea monumentului marelui poet D. Bolintinean și-a început lucrările. — DI Niță Dimitresc, ferar român va face grilajul de fer. Bustul marelui poet și pedestalul l' va efectui eminentul sculptor Carol Stork. Lucrurile s'au orânduit astfel, ca în ziua de 26 Octombrie să se poată săvârși solemnitatea actului desvălirei bustului.

* (Lumina electrică.) După cum se anunță din Deva, Dr. Maurișiu Darvai s'a angajat a introduce iluminarea electrică în acest orașel și spe-rează, că realizarea proiectului se va putea efectui fără mari greutăți.

* (Postal) Direcțiunea telegrafică-postală, din Sibiu pentru ocuparea mai multor posturi de servitori în mod provisor pe lângă oficiile postale din acest cerc, a scris concurs cu termin până la 17 Septembrie a. c. st. n. Aceste posturi — pe lângă depunerea caufiunei de 100 fl. — sunt împrenuate cu salariu anual de 300 fl. și relut de quartir 60 fl. precum și un rënd de vesminte, cererile de concurs sunt a se instrui în sensul articolului de lege II din 1873.

* Aniversarea luptei dela Mohaciu. S'a constituit un comitet special, ca să facă pregătiri mari pentru serbarea cu mare solemnitate a 200-a aniversare a victoriei dela Mohaciu, raportată la 12 Aug. 1687 de ducele Carol de Lotaringia.

* Propaganda cehă. Praga a fost în zilele trecute locul de intrunire al tinerilor chei, cari se nivesc a reconstitui regatul Boemiei în Austria. Herold deputat în parlamentul imperial, a rostit un discurs infocat, atacând pe șeful partidului, că e prea moderat și slab față cu ministrul Taaffe. Cei-lalți oratori toți au acusat pe Rieger, ca pe un trădătoriu al cauzei naționale. La sfârșit adunarea cu multă insuflețire a luat conclud, ca deputații chei să ceară formarea de glotași, la cari comanda să se facă în limba cehă.

* (Colera). „Națiunea“ scrie: În comuna Cojeana, județul Dâmbovița, plasa Jolomița s'a constatat, că din ziua de 22 Iunie până la 26 Iuliu au fost 34 decese de colera. În 24 Iuliu au sosit d-ni doctori Dobrescu și Popescu și au ordonat ca să pună pasă în jurul satului.

* (Frumos testament) „Regele tunurilor“ Krupp, după cum anunță „Rhein-Westf. Ztg.“ a testat un milion de mărci pentru înființarea unui fond de ajutorare pe seama lucrătorilor sei.

* (Duelul Boulanger-Ferry.) Fiindcă martorii acestor doi bărbați francesi nu s'au putut înțelege asupra condițiunilor de duelare, duelul nu s'a întemplat. Martorii lui Boulanger au stăruit ca duelanții să impușce mereu fără comandă, până ce unul din doi va căde; ear ai lui Ferry au propus o singură impușcătură la comandă și în depărtare de 25 de pași. Neputând se ajungă la o înțelegere, Boulanger a adresat martorilor o scrisoare de următoriu cuprins: Opiniunea publică va sci pronunța sentința asupra aceluia, care insultă lăturiș pe un general, și caută să-i dea numai o satisfăcțiune ridicolă și asupra mea, care am fost gata să-mi dau vieța pentru apărarea onoarei mele de soldat.

* „Răboiul“ scrie: Mare activitate domnește în porturile Brăila și Galați, unde grănele noastre de est timp au mare trecere, fiind superioare în calitate tuturor. Sunt ani, de când în țeara noastră nu s'a produs un grâu așa de frumos și bun.

* (Palat.) În Brașov se plănuesc ridicarea unui palat mareș, ce să cuprindă toate oficiile statului, precum și locuințele șefilor dela diferitele

oficii. Inițiativa a luat-o comitele suprem și inspectorul de dare, și după cum se spune, ministrul de finanțe e învoit cu planul, dar cu nimic se nu contribuie statul. Locul se lăcnească comuna Brașov. Ideea nu e rea, dar e altă întrebare, dacă e și oportună?

* (Încă o cântăreață română.) Diarul musical „Laterne“ din Milan, dând seamă de reprezentările opereii *Travolator* la Livorno, vorbește în următorii termeni măgulitori de d-șoara Aurelia Kițu, care a debutat în aceea operă și care și-a făcut studiile musicale la conservatorul din Milan, unde a fost medaliată:

„D-șoara Kițu nu păru nici de cum debutantă, ci o artistă, care calcă pe scenă deja de mai multă vreme. Are o figură frumoasă și simpatică, voce de adevărat *soprano* dramatic; e actriță foarte vioaie și cântăreață inteligentă. Acestea sunt calitățile, pe care le arătat îndeplinind rolul *Eleonorei*, calități, ce fură pe dată așteptate și recunoscute de public, de oare ce pe dată ce a sfârșit *cavatina*, dobândi ca răsplăt aplausele cele mai călduroase și spontanee, aplause ce s'au repetat în tot restul opereii și care în actual din urmă, mai ales, luseră proporții vaste.“

* Căile ferate ungurești de stat au adus în primele șapte luni ale anului curent 4,300,000 fl. în cassa centrală a statului.

* (Congresele și conferințele expoziției universale din Paris.) Ministrul de comerț din Franța, scrie „Telegraphul“ a instituit comitate a presida organizarea de congrese și conferințe, cari vor avea loc în timpul expoziției universale. Cestiuni, cari se vor tracta, fiind foarte variate, s'au format mai multe comitate având a tracta fie care subiecte de ordin limitat.

Subiectele tractate vor fi următoarele: artele frumoase, literile, istoria și arheologia, științele matematice, fizice, chimice și naturale, geografia, economia politică și socială, geniul civil, agricultura, industria și comerțul.

* (Un nou canal proiectat.) Nu trece nici o singură zi fără ca în Paris să se vor vorbească de câte un proiect extraordinar. Acum se vorbește despre un canal între marea mediterană și între sinul persic; așa dară un duplicat al canalului de Suez. E u de, autorul proiectului interesant urmărește o țintă dublă: crearea unui al doilea drum de navigație între Europa și India, și adică unul cu mult mai scurt, decât cel de acum de peste marea roșie, și a doua, înzestrarea cu apă și desfelenirea de odinioară a bine-cuvântatei țeri Mesopotamia. Cheltuielile le a socotit Eude că ating numai suma de 1200 milioane marce.

* (Un arbore colosal.) „Curierul“ din Iași spune, că în apropiere de orașul Iași, cale de o oară în Podgoria Vișan, com. Bucium există un copac stejar, ce în adevăr merită a fi vădit. El este la trunchiul de o grosime, ce nu se poate cuprinde decât de brațele a 5 inși, are 56 crăci și acestea încă de o grosime enormă, astfel că s'ar putea întemeia pe densul nu câte-va pavilioane, dar chiar o casă cu mai multe camere, de desuptul lui s'ar putea umbri șutimi de mese garnisite cu persoane, căci înfinderea ramurilor trece peste 40 pași. Se țice, că ar avea o etate de 400 ani. Călătorii și oamenii cuosocători, cari a avut ocaziunea a vedea acest arbore urias, au susținut, că dacă s'ar putea transporta și planta în întregimea lui în una din grădiniile Parisului sau ale Londrei, ar prețui peste o sută mii franci. În alte state sunt copaci mult mai inferiori, dar cu toate astea sunt remarcăți, păziți și întreținuți de stat ca un lucru antic și rar, și ca o podoabă a țerei. La noi însă habar n'au: nimeni nu-și bate capul cu de astea, ba nici măcar au curiositate de a vedea un asemenea fenomen, de și e destul de aproape de oraș.

* (Ploaie de furnici.) Acum câte-va zile orașul Nancy, din Franța, fu teatrul unui curios fenomen meteorologic.

O adevărată ploaie de furnici, foarte mari, cădu pe stradă și pe piețele acelu oraș. Insectele acestea cădeau cu morman în capul trecătorilor surprinși și plitisiți de acest eveniment straniu.

Strada Saint Dizier și piața Carzière, piața Arsenalului și aproape toate cartierle erau pline de grupuri din acele furnici gigantice.

Aceste furnici de sigur că au fost aduse de vântul grosnic, ce precedă teribilul uragan venit asupra Nancyului chiar în noaptea aceea.

* (Un câne vrednic.) Pela sfârșitul unei trecute s'a oficiat în casa sfatului din Cardiff o solemnă sărbătoare publică. Căpitanul Thompson, care comandea vasul „Muley Hassan“ a fost decorat cu o medalie de argint, fiindcă cânele lui a mântuit viața unui om. Când adică vasul lui trecea prin strimtoarea Gibraltar, cânele căpitanului, era cuprins

de neliniște. Matroșii nu observau ceva neobișnuit, d'odată însă cănele lătră tare și se asvêri peste bord. Aruncară iute o luntre în apă, dar îndată observară cânele, care înnota spre naie, târind după el un matroș, ce 'și perduse simțirile. Încecatul era așezat pe două rude, de care se prinsese. Se află după aceea, că era matroșul unui vas spaniol, ce se afundase mai înainte și că singur rămăsese în viață din întreg echipajul vasului.

* Atragem atențiunea on. public la inseratul „Copii de școală.“

Insemnătatea predicii în biserică.

Cum vor crede, dacă nu le veți spune, și cum vor crede în acela, de care nu au auzit? Și cum vor auzi fără de predicatori? (Rom. X, 14.) Te jur drept acea . . . predică cuvântul . . . (II Tim. IV, 1, 2.)

Multe obiceiuri și formalități introduse în decursul timpului în biserică noastră se păstrează cu cea mai mare stricteț și a roape cu ignorarea părții celei mai esențiale din serviciul bisericesc adică a predicii.

Cumcă predica este o parte foarte însemnată din serviciul Dqeesc, și totodată tot așa de veche ca și creștinismul, ne vom încerca a arăta în cele următoare.

Predica, adică cuvântul de învățătură, rostit din partea preotului, are menirea a introduce adevărată viață în biserică. a arăta și explica toate tainele, ce se săvârșesc la anumite ocaziuni.

Durere însă, că puțini preoți avem, cari sunt conșcii de aceasta, și cari prin urmare și predică. Cei mai mulți privesc predica numai ca un lucru secundar, ne reflectând la însemnătatea predicii și la motivul pentru care s'a introdus în biserică.

Vedând acest rău mulți bărbați erudiți, cărora le zace la inimă înaintarea bisericeii și prin urmare și a națiunii noastre și cunoscând însemnătatea graiului viu în biserică, au început cu toată energia a stăruî din toate puterile ca amvonul să resune în toate Duminecile și sărbătorile, pentru-că poporul însetat a auzi pe preotul seu vorbind, ascultă cu cea mai mare atențiune la predică; ce să câștige vre o învățătură morală, de care să se servească în viață; sau să audă vre-un cuvânt de mângâiere pentru mântuirea sufletescă.

Ghiața încă e groasă și abia ici colea începe a se rupe. Numai unde și unde s'a început a se predică și numai la sărbători mai mari precum: la nașterea Domnului nostru Iis. Chr. la săntele paști, rusalii etc.

Astfel stăm noi cu predica în biserică noastră. În bisericile noastre, ce e drept, este obicei, ca în Dumineci și sărbători să cetesce cazania în loc de predică. Se vedem, ce folos moral și intelectual are poporul din astfel de cetire. — Dela început am curagiu a afirma, că foarte puțin, dacanu cumva chiar nimic.

Eată cauza: Este câte un cantor bătrân, care după ce încalecă ochelarii pe nas și se apucă de cetit cazania de abia silabisează, de cum se o cetesască la înțeles și în mod logic. Afară de aceasta cazania se cetesce de regulă pe timpul când preotul, unge poporul cu unt de lemn sănțit, un timp, când tot poporul se află în mișcare, se produce cel mai mare sgomot în biserică, încât și cei ce ar voi să asculte nu pot, fiind conturbați.

Aceasta este starea actuală a predicii în biserică noastră. Ne întrebăm acum, oare tot în acest mod se predică și pe timpul sănților părinți ai bisericeii?

Apostolii după înalțarea la ceru a mântuitorului nostru Iisus și după pogorirea Duchului Sânt preste dênșii îndată au început a predică în public și a vesti la toate popoarele învățăturile cele subline și mântuitoare ale evangheliei, după cum le-a poruncit Mântuitorul, pe când se afla cu ei: „*mergând învățați toate neamurile* . . .“

Predica, sau cuvântul viu era deci, prin care apostolii sciau convinge pe păgâni despre învățăturile mântuitoare ale evangheliei.

Faptele apostolilor ne spun, cum în urma cuvântării ținute de Petru în Ierusalim, — în o singură zi și s'au botezat ca la trei mii de oameni, primind credința în Christos și arđend toți de dorul de a propaga și ei mai departe evangelia dreptății și a bunătății. (Fapt. Apost. c. 2. v. 14—34.) Prin graiul viu s'a propagat creștinismul cu înfeala fulgerului în toată lumea, după cum țice Apost. Pavel; „*în tot pământul au eșit vestirea lor și cuvintele lor la marginea lumii*“ (Rom. X. 18.)

Acest apostol, care în zelul seu de a propaga cât la mai multe popoare cuvântul lui Dđeu străbătuse prin toată Asia până și în Europa, arată însemnătatea predicii, când țice; *Cum vor crede, dacă*

nu le veți spune, și cum vor crede în acela, de care n'a auzit? Și cum vor auzi fără de cuvântător?“ (Rom. X. 14). Iar cătră Timoteiu țice: „*Te jur drept aceea înaintea lui Dđeu și Domnului Iisus Christos, care va să judece pe vii și morții intru arătarea sa: predică cuvântul . . . îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și învățătura.*“ (II. Tim. IV, 1, 2).

Și intru adevăr apostolii răspândindu-se în toate părțile cu atăta convingere și entuziasm predicau, încât cu mile treceau păgânii la creștinism, lăsând cele mai gădelitoare plăceri ale acestei lumi și consacrandu-se vecinicului și preabunului Dđeu, suferina cele mai crâncene torturi. Sublime deci și convingătoare a fost cuvintele apostolilor, când din cei mai desfrânați oameni făceau tipuri de viață morală și caractere de statornicie și martiriu.

De aici se vede, că predica a fost înainte de toate adevăratul mijloc, prin care se convertiau păgânii la creștinism.

După ce creștinismul a început a se mai consolida, predica era, care îi întărește pe creștini și mai mult în credința primită, de aceea nici când nu lipsia cuvântul de învățătură din adunările lor. Pe timpul grelelor persecuțiuni numai predica a putut să întărească credința în creștini, numai predica a putut să-i înflăcăreze și să-i încurageze astfel, încât cu fața suridendă și dau viața pentru Christos.

În acele timpuri creștinii se adunau înainte de răsăritul soarelui în case private, spelunci și alte locuri. Aici și făceau rugăciunile lor — și după cum țice Pliniu cel tinêr, guvernatorul Bitiniei în un raport al seu cătră împăratul Traian, care îi dase ordin să oprească strict intrunirile secrete ale creștinilor — se sfătuiau, ca să țină tare la credința în Iisus Christos și să nu facă nimenui nici un rău.

Din aceasta mărturie a unui păgân și din alte mărturisiri, per cari le aflăm în istoria bisericească se vede, că la toate intrunirile creștinilor pe la începutul veacului al doilea predica era partea cea mai esențială, aceasta se vede și de acolo, că cel mai aprig și mai înfocat vrășmaș al creștinismului împăratul Iulian Apostata (361—363), nepotul lui Constantin cel mare, crescut în biserică creștină, scia bine, ce însemnată are predica de aceea puse, ca să se predică și în templele păgâne, ba ce e mai mult el însuși în calitate de Pontifex maximus predica foarte des (Compendiu de istoria bisericească de N. Nitzulescu pag. 70—71). Încercarea lui Iulian fisece a rămas zadarnică, dar pentru noi e o indoită dovadă; una despre însemnătatea predicii, și altă, că pe acel timp se predică în toate bisericile creștine foarte des și că fie-care păstor sufletesc și ținea de săntă datorință ca să predică.

Sănții Părinți au cultivat predica în un grad foarte mare, pe timpul lor a fost predica în floare. Unde mai sunt predicatori ca St. Ioan Chrisostomul. Retorii nostri bisericesci erau admirați de toți chiar și de păgâni.

Efectul, ce au avut cele cinci omilii ale lui Grigoriu de Nissa (supranumit teologul) ținute în Constantinopol, pecând ortodoxia bisericeii era periclitată prin Arianism dovedește puterea nemărginită a predicii, în care sciau acei bărbați de Dđeu sănții a convinge și entuziasma pe ascultători.

Deci predicii este a se datoră, că biserică creștină a înaintat cu pași atât de gigantici la începutul ei și tot predicii este a se mulțumi, că ori unde biserică a pus piciorul, acolo îndată s'a simțit o înaintare spre bine a moravurilor și a culturai preste tot.

(Va urma.)

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 August n. 1887.

	Viena	B.-pesta.
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	100.60	100.45
Renta ung. de hârtie	87.45	87.45
Împrumutul drumurilor de fer ung.	150.50	150.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	98.—	98.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	115.40	115.50
Obligațiuni urbariale transilvane	104.40	104.30
Obligațiuni urbariale croato slavonice	—	104.75
Obligațiuni ung. de respumărarea țecimeii de vin	100.50	100.—
Sorți ungurești cu premii	123.50	122.50
Sorți de regularea Tisei	123.80	123.50
Renta de aur austriacă	112.90	112.50
Sorți de stat dela 1860	136.—	136.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	884.—	884.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	287.25	287.—
Acțiuni de credit austr.	281.25	280.90
Serisuri fonciare ale institutului „Albina“	—	101.—
Galbin	5.95	5.95
Napoleon	9.99	9.96
100 marce nemțeci	61.72½	61.77
London pe (poliță de trei luni)	126.05	125.95

[1638] 1—3

CONCURS.

Pe baza deciziei aduse în puterea §-lui 63 din stat. org. în ședința comitetului protopresb. gr. or. român al Lugosului, ținută în Lugos în 5 Martiu 1887 v. și în urma aprobării Veneratului Consistoriu diecesan ddo 8 Maiu 1887 Nr. 386 B. prin aceasta se scrie concurs pentru postul de protopresbiter rom. gr. or. în tractul Lugosului.

1. Competenții au să dovedească, cumcă posed minimum calificațiunea normată în §-ul 15 lit. a. din regulamentul pentru parochii de clasa I-mă, va fi preferit între asemenea calificațiune acela, care va comproba, că a făcut studiile sale la o facultate a unei Universități teologice și a abținut gradul de Dr. în teologie, sau a frecventat la o Universitate studii filosofice sau juridice.

II. Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Dotațiunea împreună cu parochia protopresbiterală constatătoare a) din cele 2 sesiuni paroch. folosite mai înainte de în Domnul adormitul protopresbiter George Pesteanu și parochul Alecsandru Ursulescu, care dotațiune se va asigura întreagă după expirarea anului intercalat scotit dela repausarea protopresbiterului resp. parochului sus numit, b) din stoaala și c) și din birul usitat în Lugos.

2. Birul protopresb. anual dela preoți conform punctului al 32 din rescriptul declaratoriu iliric.

3. Tacsese pentru ședulele de cununie după usul și în măsura de până acuma dela cei cu stare 2 fl. dela ceialalți 1 fl.

4. Paușal de căletorie ce se va presta din partea Venerat. Consistoriu diecesan în suma de 200 fl. anual.

Se observă, că scrierea de concurs pentru acest protopresbiterat se face între marginile deciziunii Consis. din 15 Maiu, anul 1886 Nr. 416 B. publicată în numărul 23 din anul trecut al „Foaii diecesane“ cu comunele înșirate în aceea deciziune.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a subșterne recursele lor P. O. D. Filip Adam comisariu consis. denumit pentru conducerea actului electoral și protopresbiter în lăm pețițiunile lor recursuale instruite cu documente în forma autentică despre calificațiunea lor de până acuma în termen de 30 de zile, scotite dela prima publicare a concursului în „Foaii diecesane“ (Red. Nr. 30 a. c.) din Caransebeș.

Lugos, 20 Iuliu, 1887 v.
Comitetul protopresbiteral
în conțelegere cu Filip Adam,
comisar cons. și protopresbiter în lăm.

Nr. 367. [1635] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

1. Bacifalău, cu salariu anual din bani incassaveri din repartițiune de 300 fl. cuartir în edificiul scoalei, și 2 stângini de lemne.

2. Dêrste, cu salariu anual de 200 fl. și cuartir în edificiul scoalei.

3. Satulung, biserica S. S. Archangeli, scoala capitală cu salariu anual de 300 fl.

4. Satulung, biserica Sf. Adormiri cu scoala capitală, cu salariu anual de 350 fl. cu indatorire să fie și notariu al comitetului parochial.

5. Târlungeni, cu salariu anual de 200 fl. cuartir în edificiul scoalei, și 3 stângini de lemne, având într-o Duminecă a-și arăta desteritatea sa în cântări.

6. Zizin, cu salariu anual de 111 fl., în care este computat și cuartirul.

7. Purcăreni, cu salariu de 200 fl. și pentru scoala de repetiție 35 fl.

8. Cărpiniș, filie la Târlungeni, salariu 60 fl. v. a.

Reflectanții vor avea a și așterne suplicile concursuale, instruite cu documentele prescise de lege sub-scrisu lui până la termenul indicat.

Oficiul protopresbiter al Brașovului I. Brașov, în 21 Iuliu, 1887.

În conțelegere cu resp. comitete parochiale.

Ioan Petric,
protopop ca adm.

Nr. 322. [1636] 1—3

CONCURS.

Pentru stațiunile învățătoresci la scoalele profesionale din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Brașovului II-lea, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“ și anume:

1. Lișnău, cu salariu de 134 fl. în bani, bucate și lemne, parte pentru serviciile ca cantor, parte ca învățător.

2. Nou, cu salariu de circa 100 fl., prestat parte dela comuna bisericăscă, parte din ajutoare din fondul protopresbiteral și din ale archidiecesei pentru care s'a suplicat deja.

3. Apața, cu salariu de 90 fl., constătătoriu jumătate din bucate pentru serviciile de cantor, și jumătate în bani gata pentru serviciile de învățător, pe lângă care este speranță, că se vor mai oferi ajutoare din fondul protopresbiteral și archidieceșan.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi au a-și subșterne pețițiunile lor instruite conform prescripțiilor legilor din vigoare sub-semnatului oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Brașov, în 21 Iuliu, 1887.
Oficiul protopresbiter al Brașovului al II-lea

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Ioan Petric,
protopresb

Nr. 293. [1633] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci, dela scoalele române gr. or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Iliei, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

1. Furșoara, cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir, grădina de legumi în mărime de 400 stângini, și lemne de foc.

2. Almășel, cu salariu de 150 fl. v. a. și 3 stângini lemne pentru foc.

3. Gialăcuta, cu filia Căbești, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința grădinei dela scoala și 3 stângini de lemne.

4. Micănești, cu salariu de 150 fl. v. a. și lemne de foc de ajuns.

5. Têrnava, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința a două grădini și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste stațiuni își vor așterne suplicile instruite conform legilor în vigoare la sub-semnatului oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiter al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

M. Ilia, la 24 Iuliu, 1887.

Avram Pecurariu,
protopresbiter.

Copii de școală

se primesc cu întreaga proviziune la o familie solidă din Sibiu.

Informațiuni mai de aproape dă redacțiunea „Telegrafului Român.“ [1639] 1—3

Nr. 266. [1634] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci vacante dela scoalele române gr. or. în parochiile gr. or. mai în jos însemnate din protopresbiteratul gr. or. al Câmpenilor: se scrie concurs cu termen până la 25 August a. c. st. v.

1. În Vidra de sus, un post de învățător cu un salariu anual de 250 fl. v. a. solvit în rate lunare din fond și repartiție, cuartir liber și 4 stângini lemne de foc, din cari să se încalzească și sala de învățământ.

2. În Neagra de jos, un post de învățător cu un salariu de 200 fl. v. a. solvit în rate trei-lunare din repartiție, cuartir liber și lemne de încălțit.

3. În Ponorel, un post de învățător înponat cu un salariu de 200 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemnele trebuincioase de foc.

4. În Lăpuș, un post de învățător cu salariu de 200 fl. solvit în rate trei-lunare din repartiție și lemne pentru încălțire.

5. În Sohodol, un post de învățător cu salariu de 150 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemne trebuincioase pentru foc.

6. În Poiana, — Peleş și Lazesci, — în fie-care câte un post de învățător cu câte un salariu de 150 fl.

solvit în pătrare de an din repartiție și lemnele trebuincioase pentru încălțire.

7. În Certegea și Valeaverde, în fie-care câte un post de învățător cu un salariu de 100 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemne de încălțit.

Doritorii de a ocupa v'r'unul din aceste posturi să și trimită cererile lor concursuale instruite conform legilor din vigoare până la termenul mai sus indicat la:

Oficiul protopresbiter al Câmpenilor.

Câmpeni, 21 Iuliu, 1887.

Romul Furduiu, protopresbiter.

Nr. 769. [1637] 1—3

EDICT.

Elena Baltes, gr. or. din Tâlmaciu, carea de 12 ani și-a părăsit pe legiuitul ei bărbat Constantin Sirbu, gr. or. din Tâlmaciu, fără să se scie ubi-cațiunea ei, prin aceasta se citează, ca în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se înfațișeze înaintea sub-semnatului, căci la din contră cererea de divorțiu a bărbatului ei se va decide pe baza pribegirei ei.

Scaunul protopresbiter al Sibiuului ca for matrimonial de Ia instanță.

Sibiu, 27 Maiu, 1887

Simeon Popescu, protopresbiter.

Sternberg Armin

Fabrică pentru instrumente musicale, Budapesta VII Bezirk, Kerepesi-ut Nr. 36.

Fabricațiune și mare magazin de instrumente cordale, pentru batere și suflare, numai de calitate excelentă.

Nou! flauta-harmonică

cu 12 clape, tonuri foarte încântătoare, pentru ori cine, tinăr ori bătrân, îndată poate cânta. Prețul 2 fl.

Mare magazin de Ariston, Xiophon, Orpheus, Symphonion cu notele lor. Reparaturile se efectuează lute, bine și eftin. Instrumente vechi se cumperă. Cataloge mari, ilustrate cu circa 300 de ilustrațiuni la cerere se trimit gratis și franco. Pentru harmonica și harmonium Preț-curante separate cu ilustrațiuni.

[1632] 17—20

Medicament

pentru

boala de fungie,

tuberculosă (oftică), astmă (respirațiune), catar cronic de plumăni etc. prin

Eshalatiune de gas (cu ajutoriul injecțiunei rectale).

Necredutul, idealul admirabil și nerealisabil al medicilor, se poate efectui sigur și de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur și admirabil mărturisesc următoarele espuneri alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, și cari se legitimează prin prescripțiile medicale prezente din și afară din țeară:

„Adeșori chiar după trei întrebunări a eshalatiunei de gas cu ajutorul injecțiunei rectale pere: tusea, frigurile, scuparea, (flegma) și mirosul greu de sudoare Greutatea corpului se sporesce pe septemână cu 1/2—1 kg. Pacientul se vindecă și și poate ear începe activitatea obositoare a vieții.

„La astmă, după o 1/2 de oară dela întrebunțarea eshalatiunei de gas, i-se dă un indem pentru respirațiune. La întrebunțarea mai departe a curei nu se mai repețesc atacurile.“ Chiar și coardele vocale distrucate și plumăni pe jumătate distrucate încă se vindecă. Dintre 30 de pacienți în ultimul stadiu al tuberculoșei s'au mântuit toți de tot prin mijlocirea injecțiunei de gas.

Prezum în cele mai mari spitaturi din lume, astfel și în spitalul imperial reg. comun din Viena afă aparatul eshalatiunei de gas cea mai mare întrebunțare. — Atestatele celor vindecăți dovedesc.

Aparatul ces. reg. a. p. al eshalatiunei de gas (injecțiunei-rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instrucțiunea întrebunțării pentru medici; și pentru întrebunțarea însăși a bolnavilor prin

Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru 8 fl. și 30 cr. pentru pachetare, cu bani gata sau cu rambursa postală.

Cura în sine nici nu molestează și nici nu strică.

[1588] 24—50